

בס"ד. שיחת יום* ועש"ק פ' בא, יו"ד שבט, אחרי חצות, ה'תש"ל

— סיום כתיבת ספר תורה לקבלת פני משיח צדקנו —

בלתי מוגה

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות — יחד עם הרב אלי' ייאכיל סימפסאן שאחז את הספר-תורה — ובידיו הכתר של הס"ת (בתוך קופסא), ולאחר שהונחו על השולחן, פתח ואמר:]

א. כיון שעומדים בערב שבת קודש (פ' בא, יו"ד שבט) — אין זה זמן להאריך, ע"פ דין הגמרא¹ שבערב שבת בכלל ועאכו"כ אחר חצות צריך למהר, ולכן הרי זה צ"ל באופן דמועט המחזיק את המרובה, וכפי שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר כמ"פ² שיש בזה מעלות מיוחדות, ובפרט בזמנים מיוחדים.

ב. מטעמים מובנים, הי' הרצון שסיום הספר-תורה שהתחיל לכתוב נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, יהי' בסיום תקופת עשרים שנה להסתלקותו,

— שזהו ע"ד מ"ש בירושלמי³ בנוגע לשמשון [שנקרא על שמו של הקב"ה⁴, ודוקא כפי שנקרא בשם "שמש"⁵, היינו, ללא ה"מגן"] ששפט את ישראל עשרים שנה כו' —

ולכן נקבע זמן סיום כתיבת הס"ת לערב שבת קודש, ולאחר חצות — בסמיכות האפשרית ליום הסתלקותו, שחל בקביעות שנה זו כמו בשנת ההסתלקות, ביום הש"ק.

וככל הענינים מרומז גם ענין זה (סיום כתיבת ס"ת בערב שבת)

צדקנו, בקרוב ממש.

(1) ב"ק לב, א.

(2) ראה — לדוגמא — אג"ק שלו ח"ה

ע' קלו. שה"ש תר"ץ ע' 128. תרצ"ו ע' 59.

קיץ הי"ש"ת ע' 143.

(3) סוטה פ"א ה"ח.

(4) שם יו"ד, א.

(5) תהלים פד, יב ("שמש ומגן ה'

אלקים"). וראה גם שיחת ש"פ שמות ס"ג

(לעיל ע' 11).

(* באור ליום ועש"ק, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש מאה"ק (שהגיעו בקשר עם מלאות תקופת עשרים שנה ליו"ד שבט), שמסרו רשימת שמות רוכשי האותיות בס"ת: בואכם לשלום, בשעה טובה ומוצלחת, ובאופן טוב ברוחניות ובגשמיות. ובודאי תנצלו את שהותכם כאן באופן המתאים להתחלת תקופה חדשה של שנת העשרים, בתוספת אור. והעיקר — שיקויים רצונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר שנזכה לקבל פני משיח

בנגלה דתורה⁶ — כפי שמצינו במשה רבינו [רעיא מהימנא, שאתפשטותי דמשה בכל דרא ודרא⁷, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו] שכתב ספרי תורה, ס"ת לכל שבט ושבט, וס"ת כללי עבור כלל ישראל⁸, וכיון שהסתלקותו היתה בשבת⁹, הרי מובן שסיום כתיבת הס"ת הי' בערב ש"ק (כמדובר ומבואר בכ"מ¹⁰).

ג. וכיון שסיום הס"ת הוא ע"י "שלוחו של אדם"¹¹ — כל בני"ב בכל מקום שהם שמשותפים בסיום הס"ת, הרי הם השלוחים שלו לסיים את הס"ת בערב ש"ק של יום הסתלקותו — הרי כאן המקום להתחיל עם "הזמנה" לכל בני"ב בכל מקום שהם.

וכיון שנמצאים בגלות — הן אלו שנמצאים בחוץ לארץ, והן אלו שנמצאים בארץ הקודש תבנה ותכונן במהרה בימינו ע"י משיח צדקנו, ועאכו"כ אלו שנמצאים בשבי' ובצרה ובמצור, בגלות לפני מגלות — יהי' גם אופן ההזמנה ע"י אמירת מזמור "למנצח יענך"¹² בציבור (כפי שכתב רבינו נשיאנו בא' ממכתביו הכלליים).

ועי"ז יומשך מ"ש בסיום וחותר המזמור: "הוי' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו", ובעגלא דידן.

וכיון שנמצאים כאן אלו שרבינו נשיאנו מינה ב"ועד" של כתיבת הס"ת¹³ — הנה הזקן שבהם יתחיל את הפסוק הראשון של הקאפיטל, ואחריו יאמרו כל אחד ואחד.

ויהי' שתפלת ישראל תעלה למעלה ותפעל פעולתה, בעגלא דידן, למטה מעשרה טפחים, בטוב הנראה והנגלה.

ד. ולהעיר, שאמירת "למנצח יענך" בערב ש"ק לאחרי חצות הו"ע בלתי רגיל, אבל, כיון שחיים אנו בתקופה בלתי-רגילה כלל,

— שלפי כל הסימנים ברורים וגלויים, הרי זה עקבתא דמשיחא, סוף הגלות, חושך כפול ומכופל, וכאשר נזכה שיסתיים הגלות, אזי

---

6 ראה גם תו"מ חנ"ח ע' 371 הערה 242. וש"נ.
 7 תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, רע"א).
 8 ראה דב"ר פ"ט, ט. פסיקתא דר"כ פ' וזאת הברכה. מדרש תהלים עה"פ צ, א. ועוד.
 9 וראה גם תו"מ חנ"ז ס"ע 340 ואילך. וש"נ.
 10 ראה שו"ע אדה"ז אר"ח סרצ"ב ס"ה.
 11 ראה רד"ה להבין ענין כתיבת ס"ת שנאמר בהתוועדות (לעיל ע' 43), ובהנסמן בהערה 10 ובשוה"ג.
 12 ברכות לז, ב (במשנה). וש"נ.
 13 תהלים מזמור כ.
 14 ראה לקמן ע' 59 הערה 5.

תתחיל "אתחלתא דגאולה"¹⁴, עיי"ז ש"יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה' . . (וכאשר לאח"ז י)בנה מקדש במקומו ו(י)קבץ נדחי ישראל", אזי "הרי זה משיח בודאי"¹⁵; אבל בינתיים נמצאים עדיין בגלות —

הנה בזמן בלתי-רגיל זה יהי גם הענין הבלתי-רגיל דאמירת "למנצח יענך" בערב ש"ק לאחרי חצות.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד מלוא קומתו, והרה"ח ר' שמואל הלוי לויטין התחיל אמירת פסוקי "למנצח גו' יענך", והקהל ענה אחריו פסוק אחר פסוק.

אח"כ ישב כ"ק אדמו"ר שליט"א על מקומו, וצוה לנגן ניגון ד' הבכות לרבינו הזקן (בבא הד' פ"א), ניגון אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, אדמו"ר מהוריי"צ, והניגון "הושיעה את עמך".

אח"כ עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלוא קומתו, וצוה להסופר (הרה"ח ר' שמרי' פאקטאָר) לסיים את כתיבת הספר-תורה.

אח"כ אמרו פסוקי "אתה הראת": כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר פסוק ראשון ואחרון, ובשאר הפסוקים נתכבדו כמה מנכבדי אנ"ש¹⁶.

אח"כ צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן הניגון "פרזות תשב ירושלים".

אח"כ הגביהו וגללו את הספר-תורה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הניח את ה"כתר" ע"ג הס"ת, ונטלו והוליכו — תחת חופה ונרות דולקים — והכניסו לארון-הקודש.

אח"כ שב כ"ק אדמו"ר שליט"א למקומו, ואכל פרי חדש בכרכת "שהחיינו"¹⁷].

* * *

ה. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה להבין ענין כתיבת ספר תורה (הוגה עיי"כ אדמו"ר שליט"א).

* * *

(14) ראה גם תו"מ חנ"ח ע' 383 ואילך. ראה רשימת המכובדים בכתי"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א לקמן ע' 62.
 (15) רמב"ם הל' מלכים ספי"א. ראה לקו"ש חי"ט ע' 547.
 (16) ראה רשימת המכובדים בכתי"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א לקמן ע' 62.
 (17) ראה לקו"ש חי"ט ע' 547.

ו. כמדובר לעיל¹⁸, הנה ע"י סיום הס"ת נתבטל הענין ד"מחוסר מעשה" בנוגע לנתינת-כח של נשיא דורנו, ועכשיו צריך כל אחד להשלים ה"פכים קטנים" שהוא צריך לסיים כדי לבטל את הגלות, שאז נצא בשמחה ובטוב לבב לקבל פני משיח צדקנו.

ז. בנוגע לענינו של יום זה שהוא גם ערב שבת קודש של יום ההילולא, הנה:

לצערנו, יש צורך להסביר ולהבהיר, שאין זה ענין שנקרא בלשון המדינה בשם "באַנקעט" (מסיבה) או "דינער" (חגיגה) או "אינסטאַליישאַן" (הכתרה) וכו', כך, שממתינים ל"סענסיישאַנס" (סנסציות) ו"סטייטמענטס" (הצהרות) וכו';

זהו יום הילולא של צדיק, נשיא דורנו, ואין זה מקום להצהרות, חגיגות והכתרות וכו', כי אם, לומר דברי תורה ויראת שמים ודברי התעוררות, על מנת שיומשכו בפועל ע"י כל אחד ואחת מהשומעים והשומעות, שיעסקו בזה מתוך שמחה וטוב לבב.

ואז נזכה שבעגלא דידן יסתיים החושך כפול ומכופל, ואח"כ תתחיל "אתחלתא דגאולה", ועד לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א ניגן בעצמו הניגון "צמאה לך נפשי .. כן בקודש חזיתך טובך וחסדך". ואח"כ צוה לנגן הניגון "אנעים זמירות". אח"כ ברך ברכה אחרונה, וטרם צאתו התחיל לנגן הניגון "ופרצת"].

